వానకారు కోయిల

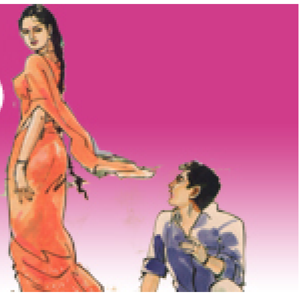

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

అయినా వాడిలో ఆశ చావలేదు.

"మీరు చాలా గొప్పవారు. కావలసినంత పేరు డబ్బు గడించారు. ఈ ఒక్క కేసు ఔదార్యంతో బీదవాళ్ళ పట్ల జాలితో.." అంటూ ఆగాడు శంకర్.

"నీకూ మాటలు బాగా వచ్చునే. ఈ జాలి, సానుభూతి ఇవన్నీ పుస్తకాల్లో అందంగా ఇతరులని మెప్పించడానికి రాసుకునే మాటలు. అలాంటి మాటలు రాసి అందంగా ఇతరుల్ని వంచన చేయడానికి నేను రచయితను కాను. నేను మాట్లాడేదే చేస్తాను. చేసేదే చెబుతాను. ఇప్పుడు నువ్వు కూర్చున్న ఏ.సి గదికి, కాఫీకి గూర్ఖాకి నా కారు పెట్రోలుకి ఎవరిస్తారు? నా క్లయింట్స్ కాకపోతే? కాబట్టి ఫీజు సంగతి ఆలోచించి నా దగ్గరకి రావడం మంచిది? ఇప్పటికే నా టైము చాలా వేస్టయింది" అన్నాడాయన లేచి నిలబడుతూ.

శంకర్ ఖిన్న వదనంతో లేచి నిలబడి మీరు చాలా గొప్పవారనుకున్నాను అన్నాడు.

"కాదా?" ధవళాచలం ముఖంలో చిరునవ్వు.

శంకర్ అదోలా చూసి గది బయటకి వచ్చాడు.

శంకర్ బయటకి వెళ్ళగానే ధవళాచలం టేబుల్ కున్న బజ్జర్‌ని నొక్కాడు. వెంటనే ఒకతను లోపలికొచ్చి నిలబడ్డాడు.

"ఫాలో హిమ్. కీప్ ఏన్ ఐ ఆన్ హిమ్" అన్నాడు.

అతను "ఓ.కె" అంటూ బయటకి వచ్చాడు. ఒక సైకిలు తనని వెంబడించడం గమనించని శంకర్ ఉసూరుమంటూ రోడ్డు పట్టాడు.

అర్ధరాత్రి దాటింది.

వాసవిలో దడ హెచ్చుతోంది.

ఎటునుంచో ఎవరో పొంచి తన మీదకి ఉరుకుతోన్న భావన.

అటు ముత్తు ఇటు సావిత్రి.

ఇక్కడ.. ఇక్కడ తనకి రక్షణ లేదు. సుఖం లేదు. అనురాగం లేదు, తోడు లేదు.

ఎక్కడినుండో మహతి తనని తమ్మని ఆహ్వానిస్తోంది.

వెళ్ళిపోవాలి. తనకిలాంటి బ్రతుకు అవసరంలేదు. వాసవి ఒక రకమైన ఉద్రేకంతో రాక్ దగ్గరకు వెళ్ళి అందులోంచి ఒక సీసా అందుకుంది.

ఈ మధ్య డాక్టరు తనకు నిద్రపట్టేందుకు యిచ్చిన స్లీపింగ్ పిల్స్ అవి.

వాటిని నీళ్ళ గ్లాసులో వేసింది. అవి గబగబా గ్లాసు మట్టానికి చేరుకున్నాయి.

ఒక్కొక్కటి కరుగుతుంటే తెల్లటి రంగు తేలుగూ గ్లాసుపై భాగానికొస్తున్నది. వాసవి అభావంగా వాటివేపు చూస్తోంది. మరి కాస్సేపటిలో తను మహతిని కలుసుకోబోతోంది. ఈ బాధలకి అతీతంగా - ఈ అనుబంధాలకి దూరంగా తమిద్దరూ హాయిగా కబుర్లు చెప్పుకుంటారు. గలగలా నవ్వుకుంటారు. స్వేచ్ఛా విహంగాల్లా విహరిస్తారు. మహతి తను వెళ్ళేసరికి బహుశా మైమరుపుగా వీణ వాయిస్తుంటుందేమో? ఆ దివ్యగానాన్ని వింటూ తను మైమరచిపోతుంది.

ఎంతో సున్నితంగా సుఖంగా పెరగాల్సిన ఆడపిల్ల బ్రతుకుని చిత్రవధ చేస్తోంది ఈ సమాజం.

మానవత్వాన్ని మరిచిపోయిన మనిషి ఆడదాని బ్రతుకుమీద అర్థంలేని ఆంక్షలు విధించి డబ్బుతో తూకం వేసి తన దాసిలా నీచంగా చూస్తున్నాడు.

ఈ సంకుచిత ప్రపంచాన్ని వదిలేస్తాననగానే వాసవి హృదయం అత్యంత తేలికగా తేలిపోయి గాలిలో విహరించసాగింది.

ఆమె చటుక్కున గ్లాసు అందుకుని త్రాగబోయింది. కానీ ఆ పని జరగకుండా మరో బలమయిన చెయ్యి ఆమె చేతిని నొక్కిపెట్టింది.

వాసవి గిర్రున తలతిప్పి చూసింది.

అనంత్

"ఏం పనియిది?" అనంత్ ఆందోళనగా అడిగాడు.

"నన్నాపకు అనంత్ నాకీ బతుకు దుర్భరంగా వుంది. దయచేసి నా దారికి అడ్డంరాకు" అంది వాసవి ఆవేదనగా.

అనంత్ మెల్లిగా వాసవి చేతిలోని గ్లాసుని లాక్కుని ఆ నీళ్ళని వాష్ బేసిన్‌లో వంపి ఎదురుగా వచ్చి కూర్చున్నాడు. వాసవి మోకాళ్ళలో తల దాచుకుంది. ఆమె శరీర ప్రకంపనల వల్ల ఆమె ఏడుస్తున్నదని గ్రహించాడు అనంత్.

అతని చేయి అనునయంగా ఆమె వెన్ను నిమిరింది.

"వసూ, నువ్వెందుకింత కృంగిపోతున్నావో నాకు తెలుసు. రాత్రి జరిగిన సంఘటనని చాలా సీరియస్‌గా తీసుకుంటున్నావు కదూ" అన్నాడు ప్రేమగా.

వాసవి మాట్లాడలేదు.

"ఈ తప్పులో నీకెంత బాధ్యతుందో నాకూ అంతే వుంది. మరి నేను చచ్చిపోవాలనుకోవడంలేదు. పొరపాటు జరిగిందని బాధపడుతున్నానంతే" అన్నాడు తిరిగి.

వాసవి తలయెత్తకుండానే జవాబు చెప్పింది.

"నువ్వు మగాడివి"

"అంటే ఎన్ని అడ్డమైన తిరుగుళ్ళు తిరగటానికయినా మగాడికి లైసెన్సు వుందన్నమాట. ఎందుకలా మీ ఆడవాళ్ళే మిమ్మల్ని తక్కువగా అంచనా వేసుకుని మగవాడికి లేని అధికారాలిచ్చి మృగాన్ని చేస్తారు. రాత్రి జరిగింది నిజంగా తప్పే అయితే నేను కూడా నీతోపాటు చచ్చిపోవాలి. కమాన్ ఇద్దరం కలిసి విషాన్ని పంచుకుందాం" అన్నాడు అనంత్ ఉద్వేగంగా.

వాసవి తలయెత్తి అతనివైపు విచిత్రంగా చూసింది.

"ఆ అవసరం నీకేంటి? నువ్వెవరికీ జవాబు చెప్పుకోవాల్సిన అవసరంలేదు. నిన్నెవరూ చెడిపోయిన వాడని పేరు పెట్టి పిలవరు."

అనంత్ వాసవివైపు చిన్నపిల్లను చూసినట్లు చూసి నవ్వేసాడు. నాన్సెన్స్. సెక్స్ ఒక బయోలాజికల్ అర్జ్. పెళ్ళి అనే కట్టడి లేకపోతే సమాజంలో విచ్చలవిడితనం పెరుగుతుందని. ఆ ఆకల్ని సక్రమమైన పద్దతిలో తీర్చుకోమని ఈ నియమాలు పెట్టారు. మనిద్దరం ఒకప్పుడు గాఢంగా ప్రేమించుకున్న వ్యక్తులం. అంతేగాక పెళ్ళయి నువ్వు, పెళ్ళికాక నేను బ్రహ్మచర్యాన్ని పాటిస్తున్నవాళ్ళం. చుట్టూ ఏర్పడిన పరిస్థితులు. ఏకాంతం మనల్ని ఉద్రేకపరిచాయి. అందుకే వివేకాన్ని కోల్పోయాం" అంటూ సమర్ధించాడు అనంత్.

"కాని.. అనంత్ ఈ సంజాయిషీ జగదీష్‌కి నచ్చుతుందా? తరతరాలుగా తనెలా తగలడినా ఫర్వాలేదు కానీ తన పెళ్ళాం పవిత్రంగా వుండాలని ఆశించే స్వార్ధపరుడైన మగవాడు దీనికి అంగీకరిస్తాడా?" అడిగింది వాసవి.

"అసలెందుకు చెప్పాలి?"

"నో! నేనిలాంటి హిపోక్రసీ మెయింటెయిన్ చెయ్యలేను. ఈ విషయాన్ని అతన్నుండి దాచడం అసాధ్యం."

"అయితే ఏం చేద్దామంటావ్?"

"నేను చచ్చిపోవడమొక్కటే నా సమస్యకి పరిష్కారం. నేను ప్రేమించిన వాణ్ణి పొందలేకపోయాను. అయినా బ్రతికాను. పెళ్ళిచేసుకున్న వాడికి దగ్గర కాలేకపోయాను. కానీ చచ్చిపోదామనిపించలేదు. అడుగడుగునా ఏదేదో సమస్యలు ఎదురవుతున్నా నిగ్రహించుకున్నాను. రోజూ ఈ యింట్లో రాత్రయ్యేసరికి నరకం చూస్తున్నా. మానసికంగా బలహీనురాలినయిపోయినా చావాలని అనుకోలేదు. చివరికి నా దుస్థితి నన్ను పతితని కూడా చేసేసింది. నేనింకా దేనికోసం బ్రతకాలి అనంత్?" అంటూ వెక్కెక్కి ఏడ్చేసింది వాసవి.

అనంత్ కాస్సేపు మాట్లాడలేనట్లు చూసాడు.

ఆ తర్వాత మెల్లిగా అన్నాడు "ఎందుకలా మాటిమాటికి పతితురాలినయిపోయానంటూ నిన్ను నువ్వు కించపరచుకుంటావ్? ఒకే పురుషుడితో సంబంధమున్న స్త్రీ ఎలా పతితురాలవుతుంది?"

వాసవి విభ్రాంతిగా చూసింది.

"అనంత్.. నీకీ సంగతి ఎలా తెలుసు? జగదీష్ చెప్పారా?" చాలా హీనస్వరంతో అడిగింది వాసవి.

అనంత్ నవ్వి "ఇలాంటి సంగతులు ఎంత క్లోజ్‌గా వున్నా ఏ మగవాడూ బయటకి చెప్పడు నాకెలా తెలుసో - నీకు తెలిస్తే బాధపడవుగా" అన్నాడు.

వాసవి లేదన్నట్లుగా తల అడ్డంగా ఊపింది.

"రాత్రి...రాత్రి నువ్వు.. నన్నంత గాఢంగా పెనవేయడంలోనే అర్ధం చేసుకున్నాను."

వాసవి తల భూమిలోకి కృంగిపోయింది.

"వసూ నేనొక మాట చెబుతాను. బాగా ఆలోచించు. విధివశాత్తు మనం విడిపోయాం. దైవికంగా తిరిగి కలిసాం. నాకెందుకో నిన్ను వదులుకోవాలని లేదు. అది నా స్వార్ధం కావొచ్చు. మానసికంగా శారీరకంగా నీ ప్రేమని గెలిచే అధికారం నాకే లభించింది. అందుకే జగదీష్‌కి చెప్పి నిన్ను నేను పెళ్ళి చేసుకు ంటాను. మన కథంతా చెప్పి అతన్నుండి నువ్వు డైవోర్సు తీసుకుందువుగాని. అప్పుడు చెడిపోయేనన్న శంక నీకు గాని, తప్పు చేసానన్న బాధ నాకుగాని మిగలదు. వసూ ఈ

విషయం బాగా ఆలోచించు తొందరపడాల్సిందేమీ లేదు. ఆలోచించి ఒక గంటలో నువ్వు నా దగ్గరికి రా. అలా వస్తే నువ్వు అంగీకరించినట్లు భావిస్తాను" అంటూ వడివడిగా క్రిందకెళ్ళిపోయాడు అనంత్.

అతను వెళ్ళిన వేపే విస్మయంగా చూసింది వాసవి.

అతను చెప్పిన విషయం ఆమెకు విభ్రాంతిని కలిగిస్తోంది. తనకు మళ్ళీ పెళ్ళా? ఇదెలా సంభవం?

వాసవికి అగమ్య గోచరంగా వుంది.

తండ్రి ఒప్పుకుంటాడా?

జగదీష్ అంగీకరిస్తాడా?

వాసవికి ఎవరో నవ్వినట్లయింది.

నువ్వు కూడా లోకం సింగినాధం అంటూ జీవితాన్ని నాశనం చేసుకుంటావా? మహతి బ్రతుకేమయిందో మరచిపోయావా? అణచి పెట్టిన కోరికలు శాపాలై జీవితాన్ని కాటేస్తాయి. అందుకే నీ సుఖం నువ్వు చూసుకో ఒడ్డున కూర్చుని వల్లించే వాళ్ళ శ్రీరంగ నీతులు వినకు. ఈ దయ్యాలకొంపలోంచి తప్పుకో. లేకపోతే నీకూ సావిత్రి గతే.

వాసవి ఉలిక్కిపడ్డట్లు నిలబడింది.

వెనుక ఎవరో తరుముతున్నట్లుగా భయపడి వడివడిగా మెట్లు దిగి అనంత్ గదికి పరిగెత్తుకొచ్చి గుమ్మంలో నిలబడిపోయింది.

గుమ్మానికవతల చిరునవ్వుతో రెండు చేతులూ చాచి ఆహ్వానిస్తున్న అనంత్

వాసవి పరుగున వెళ్ళి అతని చేతుల్లో వాలిపోయింది.

అంతే!

ఆ చేతులు రెండు పెనవేసుకుని ఆమెని దగ్గరకి తీసుకుని ఆర్తిగా హత్తుకున్నాయి.

32

"మీ కోసం ఎవరో వచ్చారయ్యా?" నౌఖరు మాటకి తలయెత్తి "ఎవరు?"

అని అడిగారు జగన్నాధరావుగారు.

"తెలీదయ్యా మిమ్మల్ని అర్జెంటుగా చూడాలట"

"పంపించు" జగన్నాధరవుగారు పేపరు మడిచి పక్కకు పెడుతూ చెప్పారు.

మరో పదినిమిషాల్లో లోపలికొచ్చిన స్త్రీమూర్తి వంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ "మీరు?" అన్నారు జగన్నాధరావుగారు గుర్తు తెచ్చుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లు ఆలోచిస్తూ.

"అంత మర్యాద దేనికి లెండి. నేను అనసూయని" పరిమళ గొంతులో నిష్టూరం ధ్వనించింది.

జగన్నాధరావుగారి ముఖం తెల్లగా పాలిపోయింది.

దాదాపు తెల్లబడిన జుట్టు, చప్పిదవడలు - అసలు ఏ మాత్రం పోలికలు లేని ఈమె అనసూయా?

ఆయన ఆమె వంక నమ్మలేనట్లు చూసారు.

"మీకు నమ్మకం కలగడం లేదులా వుంది" అంది పరిమళ.

"నిజమే అసలు నువ్వేనా అనిపిస్తోంది. ఎందుకిలా అయిపోయావ్? ఇన్నాళ్ళూ ఎక్కడున్నావ్?" అన్నారు ఆదుర్దాగా.

పరిమళ నిస్పృహగా నవ్వింది. "నిజమే నాకే ఒక్కొక్కసారి నేను నేనేనా? అనే అనుమానం కలుగుతుంది. ఇక మీరు అలా అనుకోవడంలో ఆశ్చర్యపడాల్సింది ఏమీలేదు."

జగన్నాధరావుగారు తల పంకించి "కూర్చో! కాఫీ త్రాగుతావా?" అన్నారు అభిమానంగా.

పరిమళ కూర్చుంది.

"నీ పేరు పరిమళగా మార్చుకున్నావా? డాక్టరు చెబితే నాకలాంటి వాళ్ళు తెలియదని చెప్పాను."

"ఆ తర్వాత అనసూయనని చెప్పించానుగా. అయినా మీరు రాలేదు. మళ్ళీ ఈ జంఝాటం ఎందుకని తప్పించుకున్నారు. అవునా?" అని నిష్ఠూరం చేసింది పరిమళ.

జగన్నాధరావుగారు పరిమళ తన గుట్టు గ్రహించేసినందుకు కాస్త కంగారుపడి "అబ్బే నువ్వలా అనుకోవడంలో తప్పులేదు. వెంటనే కారు రెడీ చేయించి బయలుదేరుతుంటే అమ్మాయి నుండి ఫోనొచ్చింది వెంటనే మద్రాసు రమ్మని. అందుకు అటు వెళ్ళాల్సొచ్చింది" అని అబద్ధమాడారు.

"ఎందుకు?"

"అమ్మాయికి బాగోలేదు."

"అమ్మాయ్‌కేం జరిగింది? నేనొచ్చేటప్పుడు బాగానే వుందే?" పరిమళ కంగారుగా అడిగింది.

జగన్నాధరావుగారు పరిమళవేపు వింతగా చూసారు.

"నువ్వు హాస్పిటల్ నుండి పారిపోయి వచ్చావా? నిన్ను వాళ్ళసలు డిశ్చార్జి చేసారా?" అన్నారు అనుమానంగా.

"ఎందుకంత అనుమానం. ఇదిగో వాళ్ళు డిస్చార్జి చేస్తూ యిచ్చిన కాగితం" సంచిలోంచి ఒక కాగితాన్ని తీసి చూపించింది పరిమళ.

ఆయన దాన్ని చూసి సంతృప్తిగా తలాడించి "తలకి దెబ్బ తగిలిందన్నారుగా తగ్గిందా?" అన్నారు.

"తగ్గబట్టే యిక్కడికి నలభయి రోజుల తర్వాత వచ్చాను. ఈ లోపున అక్కడేం జరిగిపోయిందోనని భయంగా వుంది"

"ఎక్కడ?"

"ఎక్కడేమిటి? నేను మాట్లాడుతున్నది అమ్మాయి సంగతి"

జగన్నాధరావుగారు అర్థంకానట్లు చూసారు.

"ఏ అమ్మాయి సంగతి?"

"ఇంకే అమ్మాయి సంగతి నేను మాట్లాడతాను. మన అమ్మాయి వాసవి సంగతే" అంది పరిమళ నిరసనగా.

జగన్నాధరావుగారు ఉలిక్కిపడ్డట్లు చూసారు.

"వాసూ ... నీకు తెలుసా?"

"ఎందుకంత భయపడుతున్నారు? నేను ఆమెకు తల్లిగా తెలియదు కానీ, ఆమె నాకు కూతురిగా తెలుసు. విధివశాత్తూ నేను ఆమె యింటనే వంట మనిషిగా చేరాల్సిన దౌర్భాగ్యం పట్టింది. అప్పుడే మిమ్మల్ని చూసి గుర్తుపట్టాను. నేను చేసిన పెరుగావడ తిని మెచ్చుకోవడం విని త్రొంగి చూసాను. ఆ విధంగా వాసవిని నాకన్న కూతురిగా గ్రహించాను. ఆ విధంగా కూతురి దగ్గర వుండే అదృష్టం కలిగినందుకు సంతోషపడ్డాను" అంది పరిమళ.

"మన విషయం అంతా వాసవికి చెప్పేసావా?" జగన్నాధరావుగారు కంగారుగా అడిగారు.

"అంత నీచురాలిని కాదు నేను" అంది పరిమళ కోపంగా.

"నీకు తెలియదు అనసూయా నీకోసం ఎంత గాలించానో. నువ్వు చాలా తొందరపడ్డావు" అన్నారు జగన్నాధరావుగారు బాధగా.

"కట్టు కథలు చెప్పకండి. నన్ను పెళ్ళిచేసుకుని ఆ తర్వాత మీకు ముందే పెళ్ళయిందని తెలిసి కూడా సహించాను. మీ అనురాగం వున్నప్పుడు అధికారం ఎందుకని సంతృప్తి పడ్డాను. మీ మొదటి భార్య గొడ్రాలని కుమిలిపోతున్నదని నాకు మళ్ళీ సంతానం కలిగే అవకాశం వుందని నచ్చచెప్పి నా బిడ్డని ఆమె చేతుల్లో పెడితే నోరు మూసుకున్నాను. కానీ మీ బిజినెస్‌లో యింకా పైకి వెళ్ళేందుకు మీ పార్టనర్‌ని నా మీదకి ఉసికొలిపితే సహించలేక పారిపోయి కృష్ణలో దూకాను. ఆ తర్వాత ఏ శీలం చెడకూడదని తాపత్రయపడి తప్పుకున్నానో తప్పని స్థితిలో దాన్నే అమ్ముకుని యిప్పటిదాకా జీవచ్ఛవంలా బ్రతుకుతున్నాను" అంది పరిమళ ఏడుస్తూ.

"అనూ" అన్నాడు జగన్నాధరావు ఆవేదనగా.

"మీ అనూ ఇంకా ఎక్కడదండీ? ఏనాడయితే ప్రాణాలతో ఒక వ్యభిచార గృహ బ్రోకర్‌కి దొరికిందో ఆ రోజే చచ్చిపోయింది. వాళ్ళు నన్ను కుళ్ళబొడిచి నా చేత బలవంతంగా వ్యాపారం చేసారు. నా శక్తి ఉడిగిపోయాక పనికి రావంటూ బయటకి నెట్టారు. అలా ఒక డాక్టరింట్లో వంట మనిషిగా చేరి మద్రాసు చేరాను. చివరకి నాకు తెలియకుండానే నా కూతురింట్లో ప్రవేశించాను" అంది పరిమళ.

"నా పొరపాటు క్షమించు అనూ. ఈ సంగతులేవీ దయచేసి మన వాసూకి చెప్పకు" అన్నారు జగన్నాధరావుగారు పరిమళ చేతులు పట్టుకుని.

"ఆ రకం చిల్లర వ్యాపారాలు నాకు తెలియవు. నేను వాసవి విపత్కర పరిస్థితుల్లో వుందనే .. ఆ విషయాలు తెలియబరచాలనే కంగారుతోనే మీ దగ్గరకు బయల్దేరాను. తీరా ట్రెయిన్ ఏక్సిడెంటు స్పృహ రాగానే మిమ్మల్ని పిలిపించి అంతా చెప్పాలనుకున్నాను. కాని నలభయి రోజులనంతరం మీ దగ్గరకి రాగల్గేను. ఈ లోపున నా చిట్టితల్లి ఏమయిందో?" అంటూ పరిమళ విలపించసాగింది.

జగన్నాధరావుగారిలో ఆందోళన హెచ్చయింది.

"వాసూకి ఏమయింది? నా చిట్టితల్లికేమయింది? అందుకేనా నాకు ఫోన్ కూడా చెయ్యడం మానుకుంది" అంటూ కంగారు పడసాగారాయన.

"మీకు ఫోన్ చెయ్యడం కూడా మానేసిందా?" పరిమళ ఆశ్చర్యంగా అడిగిమి.

"అవును. అసలేం జరిగిందో నువ్వు తొందరగా చెప్పకపోతే నేను చచ్చిపోవడం ఖాయం" అన్నారు జగన్నాధరావుగారు.

"అది ఒక్క మాటలో చెప్పే విషయం కాదు. అసలా పెళ్ళి ఎలా చేసారు మీరు?" అంటూ అడిగింది పరిమళ.

"ఏం జరిగింది?"

"ఏం జరగాలి. డబ్బు ఒక్కటే మనిషిని సుఖపెడుతుందనే నీచమైన సిద్ధాంతాన్ని నమ్మిన మీరు కన్నకూతురి జీవితాన్ని కూడా బలిచేసారు. అతగాడితో మన అమ్మాయికింతవరకూ .. మీకెలా చెప్పాలి?" అంటూ ఆగింది పరిమళ.

"అర్థమయ్యింది. అర్థమయ్యింది" అన్నారు జగన్నాధరావుగారు గబగబా.

"ఆయన వ్యాపారమంటూ విదేశాలు ఊరేగాడు. ఇక్కడ వయసులో వున్న సెక్రటరీతో మన అమ్మాయి" అంటూ ఆగింది పరిమళ.

"ఛ వాసవి అలాంటిది కాదు. దాని వ్యక్తిత్వం నాకు తెలుసు." అన్నారు గర్వంగా.

పరిమళ దెబ్బతిన్నట్లు చూసింది.

"ఎవరూ పుట్టుకతోనే పక్కదారి పట్టరు. సాగితే అందరికీ వుంటుంది వ్యక్తిత్వం. ఆత్మగౌరవం. ఆ యింట్లో అన్ని అవలక్షణాలూ వున్నాయి. దయ్యాలు దారుణాలు, హత్యల గందరగోళాలూ, రౌడీమూకల గోలలు. వీటన్నిటి మధ్యా మీ ముద్దుల కూతురు పిచ్చిదవ్వడానికి రెడీగా వుంది. ఆ సెక్రటరీ వ్యవహారం నచ్చడంలేదు నాకు. అతడి కన్ను అమ్మాయిమీద పడినట్లు అనిపిస్తోంది. అతగాడు వయసులో వున్న వీళ్ళిద్దర్నీ గాలికి వదిలి ఫారిన్ వెళ్ళి కూర్చున్నాడు."

"జగదీష్ ఫారిన్ వెళ్ళాడా? ఈ సంగతి నాకు తెలియదే?" అన్నారు జగన్నాధరావుగారు ఆశ్చర్యంగా.

"ఎలా తెలుస్తాయి? అమ్మాయి మానసిక స్థితి బాగోలేదు. నమ్మిన సెక్రటరీ చాలా దొంగ వెధవలాగున్నాడు అందుకే తెలియబరచి వుండడు. అమ్మాయిని మీ దగ్గర కెళ్ళమని హెచ్చరించినప్పటికీ, వింటేగా ట్రీట్‌మెంటు అంటూ దాటేశాడు."

"వాసవిని గట్టిగా మందలించలేకపోయేవా?"

"ఏ అధికారంతో మందలించను. అప్పటికీ తల్లి మనసు కాబట్టి ఆగలేక హితబోధ చేయబోయాను. ఒక వంట మనిషి మాటలు యింటి యజమానురాలికి నచ్చుతాయా?" అంది పరిమళ బాధగా.

జగన్నాధరావుగారు కాస్సేపు మాట్లాడలేదు.

"ఇంతకీ ఎవడా సెక్రటరీ? తెలుగువాడేనా?"

"ఆఁ తెలుగువాడిలాగే వున్నాడు. పేరు అనంత్ అట."

పక్కలో బాంబు పేలినట్లు ఉలిక్కిపడ్డాడు జగన్నాధరావుగారు.

"మీకు ముందే తెలుసా?" పరిమళ ఆశ్చర్యంగా అడిగింది. జగన్నాధరావుగారు జవాబు చెప్పలేకపోయారు.

ఆయన ముఖం రక్తం పీల్చివేసిన పిప్పిలా తయారయ్యింది.

"మనం - మనం వెంటనే మద్రాసు బయల్దేరాలి" అంటూ గుండెలు రుద్దుకోసాగారాయన.

పరిమళ కంగారుగా చూసి "ఏంటలా అయిపోయారు? డాక్టర్ని పిలిపించమంటారా?" అంది కంగారుగా.

ఆయన వద్దని సంజ్ఞ చేసి డెస్కులో వున్న మాత్ర ఒకటి తీసుకుని మింగుతుంటే గబగబా మంచినీళ్ళు తెచ్చి అందించింది పరిమళ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments